

Směrnice vedoucí katedry pedagogiky a psychologie č. 6/2017

Část I.

Obecná ustanovení

Čl. 1

(1) Tuto směrnici vydává vedoucí katedry pedagogiky a psychologie (dále též jen „vedoucí katedry“) na základě čl. 22 opatření děkana č. 7/2017 o studiu v bakalářských a magisterských studijních programech (dále jen „opatření děkana“).

(2) Tato směrnice zejména konkretizuje pravidla obsažená v opatření děkana týkající se státní závěrečné zkoušky (dále jen „SZZ“) nebo její části garantované katedrou pro obor **Sociální pedagogika**.

Část II.

Oborová část SZZ

Čl. 2

Zkouška z předmětu SZZ

(1) Zkouška z předmětu SZZ se může členit na dílčí součásti; ty jsou však hodnoceny souhrnně známkou za zkoušku z předmětu SZZ.

(2) Katedra garantuje tyto zkoušky z předmětu SZZ:

Povinné předměty SZZ

- a) KPE/QZB1 Sociální pedagogika
- b) KPE/QZB2 Aplikované vědy

Povinně volitelné předměty SZZ (student volí právě jeden předmět v návaznosti na ukončené specializační předměty).

- a) KPE/QZBS4 Základy speciální pedagogiky
- b) KPE/QZB3 Činnost a řízení bezpečnostních služeb
- c) KPE/QZB5 Výchova a vzdělávací praxe.

Čl. 3

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QZB1 Sociální pedagogika

(1) Do SZZ ústí tyto povinné předměty:

a) KPE/SÚSAK	Úvod do studia
b) KPE/SÚPAK	Úvod do pedagogiky
c) KPE/SSPAK	Sociální pedagogika
d) KPE/SPEAK	Profesní etika
e) KPE/SMVAK	Metodologie výzkumu sociálních jevů
f) KPE/SOMAK sociálních jevů)	Úvodní odborná praxe (vazba na Metodologii výzkumu
g) KPE/STVAK	Teorie a metodika výchovy
h) KPE/SZSAK	Základy speciální pedagogiky
i) KPE/SAGAK	Andragogika
j) KPE/SOAAK	Odborná praxe (vazba na andragogiku)
k) KPE/SPRAK	Poradenství
l) KPE/SPAAK	Sociální patologie
m) KPE/SSAK1	Seminář k bakalářské práci I
n) KPE/SCHAK	Prevence rizikového chování
o) KPE/SRZAK	Rizika závislostí
p) KPE/SRSAK	Sociální práce s rizikovými skupinami
q) KPE/QZB1	Sociální pedagogika
r) KPE/SRAK1	Seminář reflexivní praxe I

(2) Zkouška má ústní formu. Čas určený na přípravu je přibližně 20 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí dané problematiky, výkon je hodnocený jednou známkou. Výkon hodnotí komise podle úrovně prokázaných znalostí, schopnosti posuzovat problematiku v kontextu oboru a prakticky aplikovat.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Pedagogika jako věda, její pojetí a předmět, cíle pedagogiky, struktura pedagogických disciplín, souvislosti pedagogiky s dalšími obory.
2. První ucelená soustava názorů na výchovu a vzdělávání v díle J. A. Komenského (jeho pojetí výchovy jako cesty k všeňápravě světa, sociální aspekty jeho filozofie výchovy).
3. Výchova jako základní kategorie pedagogiky, tradiční a reformní pojetí výchovy, existenciální, psychoanalytické, postmoderní a enviromentalistické podněty pro formování novodobého pojetí výchovy. Výchova a krize současného světa.
4. Exogenní a endogenní pojetí člověka a jím odpovídající pojetí výchovy, výchova a socializace, vnitřní a vnější determinace výchovy - meze a možnosti výchovného působení.
5. Filozofie, etika a morálka (základní morální kategorie klasické etiky: dobro, svědomí, mravnost, ctnost, štěstí).
6. Teoretická, praktická a profesní etika, etika individuální a sociální (hledání etické dimenze ke globálnímu propojení a porozumění světu).
7. Základní pojetí kvantitativního výzkumu sociálních jevů v oblasti pedagogických věd, příklad postupu kvantitativního výzkumu.
8. Základní pojetí kvalitativního výzkumu sociálních jevů v oblasti pedagogických věd, hlavní složky a tipy kvalitativního výzkumu.
9. Sociální pedagogika jako vědní disciplína, její vztah k příbuzným oborům (sociologie, pedagogika, sociální práce, sociální psychologie, speciální pedagogika). Vymezení úkolů sociální pedagogiky v minulosti a v současnosti, aktuální oblasti jejího zájmu v Německu, Polsku, na Slovensku, v ČR (obsahy sociální pedagogiky).

10. Historické a filozofické aspekty sociálně orientovaného vnímání výchovy a jeho odraz v díle významných filozofů antiky, středověku a raného novověku, filozofická inspirace sociálně pedagogického hnutí (např. Platón, Aristoteles, Augustinus, Tomáš Akvinský, Erasmus Rotterdamský, Komenský, Rousseau).
11. Utváření sociálně pedagogické teorie a praxe v 19. a 20. století, sociální pedagogika v díle významných myslitelů – inspirátorů oboru i v sociálně charitativní praxi (např. Pestalozzi, D. Bosco, E. T. Seton, Fr. Bakule, E. Štorch, G. A. Lindner, T. G. Masaryk, P. Natorp).
12. Vztah socializace a výchovy, socializace a prostředí, průběh socializace, obsahy socializace v malé sociální skupině. Lokální prostředí, vrstevnické skupiny a výchova.
13. Rodina jako primární socializační prostředí, vymezení, funkce rodiny, charakteristiky rodiny v současné době.
14. Náhradní rodinná péče, její formy, vymezení jednotlivých typů NRP, legislativní zázemí, aktuální problémy.
15. Mládež jako specifická skupina, hodnotová orientace mládeže v zrcadle současných výzkumů. Problematika mládežnických subkultur, životní způsob mladé generace, možnosti trávení volného času
16. Sociální patologie, deviace - definice, vymezení, přehled sociálně patologických jevů a problematika jejich zastoupení ve společnosti. Teorie sociálních deviací, norma - řád - deviace, funkce deviací ve společnosti.
17. Vybrané biologické, psychologické a sociologické pohledy na příčiny deviací a na možnosti prevence.
18. Agresivita mezi dětmi - biologické, sociální a kulturní kořeny pro nárůst agresivity v lidském společenství.
19. Podoby šikany ve škole, agresor a oběť, typologie aktérů šikany, etapy rozvoje šikany. Prevence a řešení šikany ve školním prostředí, příklad postupů, zásady prevence a vyšetřování šikany, vliv školního prostředí na vznik šikany.
20. Delikvence a kriminalita mládeže jako závažný sociálně patologický jev. Delikvence mládeže – etiologie, klasifikace, náprava, programy prevence, alternativní tresty.
21. Drogové závislosti. Symptomy závislosti, prevence, represe, léčba a terapie - příklady hlavních postupů a zásad. Příčiny a vývoj drogových experimentů, osobnost toxikomana. Příklady jednotlivých druhů drog a jejich zneužívání v ČR.
22. Problematická gamblerství, příčiny, ohrožené skupiny, etapy závislosti, prevence a možnosti nápravy.
23. Sekty a kulty, alternativní religiozita, patologické mechanizmy sekt, znaky sektářství. Náboženský extremismus u nás i ve světě, příklady jednotlivých sekt působících v ČR.
24. Extremismus a jeho šíření mezi mládeží - jeho historické a sociální kořeny. Vymezení, podoby politického extremismu mezi mládeží, příklady jednotlivých hnutí a skupin – pravicová a levicová extremistická scéna v ČR.
25. Multikulturní výchova a její význam, základní pojmy a problémy multikulturní výchovy, pojem rasismus a xenofobie a jejich kořeny, výchova k toleranci a proti rasismu, příklady projektů, aktivit.
26. Národnostní menšiny u nás a jejich situace z hlediska historie a současnosti. Migrace obyvatelstva v historii a současnosti, situace u nás, azylová politika ČR a situace migrujících cizinců přicházejících na naše území a problémy z ní vycházející.
27. Romové, historie a současnost, soužití s majoritní společností, řešení tzv. romské otázky v kontextu sociálně pedagogické práce.
28. Prevence. Stupně prevence, zásady efektivního provádění prevence, primární prevence ve školách, role učitele - metodika prevence, poradenského psychologa, příklad preventivního programu či projektů a aktivit ve školním prostředí.

29. Stručná charakteristika vybraných metod sociální práce - např. poradenství, práce s rodinou, krizová intervence, terénní práce, streetwork, mediace a probace, práce s menšinami.
30. Volnočasové aktivity a prevence rizikového chování, funkce volného času, role rodiny a školy v utváření vztahu k volnému času, volnočasové instituce v ČR, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež ze sociálně problematického prostředí a jejich poslání.

(4) Student si vylosuje jeden okruh.

(5) Čas trvání zkoušky je maximálně 20 minut. Student předloží seznam prostudované literatury. Komise může pokládat doplňující otázky k tématu, k doporučené a prostudované literatuře. Výsledky zkoušky jsou vyhlášeny bezprostředně po ukončení SZZ.

Čl. 4

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QZB2 Aplikované vědy

(1) Do SZZ ústí tyto povinné předměty:

a) KPE/SÚLAK	Úvod do psychologie
b) KPE/SÚRAK	Úvod do studia práva
c) KPE/SZMAK	Základy managementu
d) KPE/SKAK1	Sociální komunikace I
e) KPE/SSOAK	Úvod do sociologie
f) KPE/SPOAK	Psychologie osobnosti
g) KPE/SKAK2	Sociální komunikace II
h) KPE/SRMAK	Sociologie rodiny a mládeže
i) KPE/SSLAK	Sociální psychologie
j) KPE/SPŘAK	Psychologie řízení
k) KPE/SZRAK	Základy sociální práce
l) KPE/SPPAK	Psychopatologie
m) KPE/SPLAK	Psychohygiena v práci s lidmi
n) KPE/SKPAK	Vybrané kapitoly z práva
o) KPE/SMAAK	Základy krizového managementu
p) KPE/SPSAK	Kapitoly z pozitivní psychologie
q) KPE/SSAK2	Seminář k bakalářské práci II
r) KPE/QZB2	Aplikované sociální vědy

(2) Zkouška má ústní formu. Čas určený na přípravu je přibližně 20 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí dané problematiky, výkon je hodnocený jednou známkou. Výkon hodnotí komise podle úrovně prokázaných znalostí, schopnosti posuzovat problematiku v kontextu oboru a prakticky aplikovat.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Právní vztah, pojem, předpoklady vzniku, druhy, subjekty právních vztahů, objekt a obsah právních vztahů
2. Právní úkony, pojem, náležitosti, neplatnost právních úkonů, odporovatelnost
3. Právní odpovědnost, pojem, funkce, předpoklady vzniku

4. Specifika odpovědnosti za škody, odpovědnosti za vady, odpovědnosti z prodlení, odpovědnosti z bezdůvodného obohacení
5. Věcná práva v českém právním řádu
6. Závazkové právní vztahy - pojem, typy, druhy
7. Vznik závazku, zajištění, změna, zánik
8. Definice, pojetí a historický vývoj managementu, směry (proud) managementu, představitelé vědeckého managementu. Nové proudy managementu (definice a vědecké pojetí managementu, předchůdci VM, zahraniční a čeští představitelé vědeckého managementu; charakteristika, pojetí a představitelé administrativního, byrokratického a sociálně-behaviorálního směru managementu; srovnání s vědeckým pojetím).
9. Manažerské funkce: plánování a organizování (mise, vize, význam a druhy plánů, nedostatky v plánování; organizační struktura, tvorba pracovních míst, organizační jednotka, význam personalistiky, plánování lidských zdrojů, výběr a přijímání pracovníků, dělba práce a delegování pravomocí, typy organizačních struktur)
10. Manažerské funkce: rozhodování a kontrola (proces; význam a podstata rozhodování, etapy rozhodovacího procesu, rozhodovací problémy a jejich determinnty, postoje k riziku, typy rozhodování, metody na podporu rozhodování, chyby při rozhodování; funkce kontroly, subjekt a objekt kontroly, standardy kontroly, fáze kontrolního procesu, druhy kontrol, kontrolní procesy, fáze vnitřního kontrolního procesu).
11. Podnikatelské prostředí a jeho analýza (charakteristika PP, faktory mikro a makrookolí, signifikantní faktory: podnik, zákazník, konkurence, dodavatelé, distribuce; charakteristika zdravého podnikatelského prostředí; rysy podnikatelského prostředí v ČR; SWOT analýza, další metody – PEST analýza, benchmarking…)
12. Vůdcovství, manažerské styly, motivace (vedoucí vs. vůdce – charakteristika, rozdíly; manažerská pyramida, manažerské dovednosti – získané a vrozené předpoklady; styly řízení – charakteristika, rozdíly; manažerská mřížka; metody komunikace – briefing, brainstorming…); řízení času manažera; motivace-motiv-incentiva-stimulace; teorie motivace).
13. Hodnocení a odměňování pracovníků (rozmisťování pracovníků, staffing, pracovní místo a popis pracovního místa, analýza pracovních míst, katalog prací ve veřejných službách a správě; Zákoník práce – odměňování, mzda, plat, odměna z dohod, tarifní a nadtarifní složky; péče o zaměstnance, FKSP, BOZP, vzdělávání pracovníků – zvyšování kvalifikace, rekvalifikace, coaching, mentoring).
14. Komunikace a podniková kultura (základní prvky komunikace, způsoby komunikace, komunikace v organizacích – vně a vnitropodniková komunikace, optimální komunikační vzorce, komunikační bariéry, efektivní komunikace; podniková kultura – definice pojmu a její znaky, složky podnikové kultury, zdravá podniková kultura).
15. Společnost - kultura. Vysvětlete pojmy a jejich vzájemný vztah. Popište analytické roviny kultury a to, jakou roli hraje v životě společnosti i jedince.
16. Socializace a její význam pro reprodukci společnosti; sociální kontrola, konformita, deviace a zločin. Vysvětlete pojmy a jejich vztah. Jak tyto pojmové kategorie pomáhají porozumět společnosti a její soudržnosti? Doložte příklady.
17. Skupinová struktura společnosti. Kategorie společenských skupin, členská a referenční skupina. Sociální stratifikace a problém rovnosti, otázka proletarizace. Sociální mobilita, sociální status a globalizace. Jaký je vztah mezi sociální strukturou společnosti a její soudržností? Jak souvisí sociální struktura s procesem socializace a seberealizačními aspiracemi jedince?

18. Norma a deviace. Typy sociálních norem. Deviantní chování a teorie vysvětlující jeho vznik. Na příkladech ukažte proměnlivý vztah mezi normou a deviací. Jak se může společnost bránit vzniku různých forem deviantního chování?
19. Moc a autorita ve společnosti. Politická moc- ekonomická moc. Výkon politické moci, politické vztahy, problém demokracie. Principy fungování demokratického státu a srovnání s jinými druhy společenského uspořádání. Jakou roli v této souvislosti připisujete rodinné výchově a jakou roli má škola?
20. Společnost - rodina – jedinec. Rodina jako sociální instituce, zakotvení rodiny ve společenské makrostruktúře. Rodina jako sociální skupina, vztahy a procesy v rodině, rodinné hodnoty. Rodina a manželství v historické perspektivě, současná česká rodina. Na příkladech ukažte probíhající změny a jejich podstatu.
21. Rodina jako činitel socializace. Podstata a význam socializace v rodině. Rodina a ostatní socializační činitelé: vrstevnické skupiny, škola, masmédia aj. Idea funkční rodiny, její význam pro jedince. Poruchy socializace a jejich příčiny. Rodiny klinické: rodina se zneužívanou a týranou ženou či dětmi, rodina závislého na alkoholu, příp. jiných drogách, rodina s nemocným či zdravotně postiženým členem. Rodiny etnicky odlišné: rodiny imigrantů, romská rodina.
22. Člověk jako bytost bio-psycho-sociální. Biologická a sociokulturní determinace lidské psychiky (organismus, dědičnost, genotyp, fenotyp, CNS jako organický základ psychických funkcí, evolučně preformované chování atd. x prostředí, sociální prostředí a sociální souvislosti, socializace a její činitelé, učení a sociální učení). Na konkrétních příkladech doložte vliv některých vybraných faktorů.
23. Osobnost jako individuální utváření psychiky. Struktura osobnosti: temperament a jeho teorie; typologie osobnosti, rysy osobnosti, Big five; vlohy, schopnosti, inteligence, tvořivost; charakter a Jáství, emoční inteligence a její složky; potřeby a motivační struktura. Poruchy osobnosti. Objasňte vztah mezi jednotlivými oblastmi osobnosti. Které oblasti lze nejlépe utvářet a rozvíjet?
24. Vývoj osobnosti, podmínky a mechanizmy vývoje. Vnitřní, vnější prostředí; zrání a učení. Vývojová období: prenatální, kojenecké, batolecí období; předškolní věk; školní věk; adolescence; dospělost; stáří. V jednotlivých etapách určete mezníky a charakterizujte klíčové oblasti vývoje. Porovnejte některé teorie vysvětlující vývoj (např. teorii Freuda, Eriksona, Kohlberga). Jak můžeme ovlivňovat a řídit vlastní vývoj?
25. Sociální skupina. Klasifikace, struktura a dynamika, význam. Malé sociální skupiny, normy, role, členství, vůdcovství. Charakterizujte některé tyto konkrétní skupiny (rodina, třída) a vysvětlete jejich význam pro socializaci. Vliv skupiny na náš výkon a chování (např. sociální facilitace, sociální lenivost, konformita, poslušnost, efekt přihlížejícího, skupinové rozhodování, vliv menšiny na většinu atd.). Popište některé klasické výzkumy k témtoto tématu.
26. Sociální poznávání. Procesy zpracování sociálních informací a jejich zvláštnosti. Atribuce, implicitní teorie osobnosti, efekt primarity, stereotypy, předsudky, zkreslení a chyby. Postoje a jejich funkce, utváření a změna postoje. Vysvětlete pojmy a uveďte příklady. Jak můžeme předcházet vzniku meziskupinových stereotypů a předsudků nebo je odstraňovat či zmírnňovat?
27. Sociální interakce. Základní formy vzájemného působení: kooperace a kompetice (soutěžení, soupeření, konflikt), utváření kooperativních vztahů; prosociální chování a jeho zdroje, altruismus; sociální opora, její druhy a význam. Sociální komunikace, druhy, typy; komunikační kompetence, základní dovednosti. Interkulturní komunikace a etnocentrismus; problematika sociokulturní odlišnosti. Jak lze zvyšovat vlastní komunikační kompetenci?

28. Současná rodina, význam pro jedince a její základní funkce. Typologie rodiny, rodinný systém, rodinná a sourozenecká konstelace, vývoj rodiny. Základní charakteristiky rodiny ovlivňující vývoj jedince. Význam rané citové vazby a vazby v blízkých vztazích. Zdravé rodinné fungování a rodinná resilience. Jaké jsou aktuální trendy ve vztahu k rodině? Uveďte příklady a vlastní hodnocení.
29. Problémy současné rodiny. Problémová, dysfunkční a afunkční rodina. Patologie rodiny. Domácí násilí a jeho typy, syndrom CAN: vznik, příčiny a důsledky. Závislosti a jejich dopad na rodinu. Rodina se sociokulturním handicapem (uprchlíci, imigranti, minority, Rómové.). Charakterizujte oblasti a doložte příklady. Jaké jsou obvykle postoje společnosti k těmto problémům?
30. Náročné životní situace a jejich zvládání. Stres, frustrace, konflikt, krize, trauma, deprivace (a její typy); pojmy podrobněji charakterizujte a na příkladech ukažte jejich možné důsledky. Strategie chování v náročných životních situacích, způsoby jejich zvládání. Duševní zdraví a možnosti psychohygieny. Syndrom vyhoření. Jakým způsobem lze předcházet vzniku syndromu vyhoření a jak postupy sám/sama používáte?

- (4) Student si vylosuje jeden okruh.
- (5) Čas trvání zkoušky je maximálně 20 minut. Student předloží seznam prostudované literatury. Komise může pokládat doplňující otázky k tématu, k doporučené a prostudované literatuře. Výsledky zkoušky jsou vyhlášeny bezprostředně po ukončení SZZ.

Čl. 5

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QZBS4 Základy speciální pedagogiky

- (1) Do zkoušky ústí tyto povinně volitelné předměty:

KPE/SVBK1 Psychologie deprivace
 KPE/SVBK2 Diagnostika sociálního prostředí
 KPE/SVBK3 Specifické poruchy učení a chování
 KPE/SVBK4 Poruchy chování
 KPE/SVBK5 Specifické potřeby osob se sluchovým postižením
 KPE/SVBK6 Specifické potřeby osob s mentálním postižením
 KPE/SVBK7 Specifické potřeby osob s tělesným postižením
 KPE/SVBK8 Specifické potřeby osob se zrakovým postižením
 KPE/SVBK9 Gerontopedagogika
 KPE/SVBK0 Sociálně- právní aspekty přístupu
 KPE/SBK11 Poradenství pro osoby se zdravotním znevýhodněním
 KPE/SBK 12 Reflexívni praxe II (3 LS)

- (2) Zkouška má ústní formu. Čas určený na přípravu je přibližně 15 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí dané problematiky, výkon je hodnocený jednou známkou. Výkon hodnotí komise podle úrovně prokázaných znalostí, schopnosti posuzovat problematiku v kontextu oboru a prakticky aplikovat.
- (3) Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Vymezení speciální pedagogiky jako vědního a studijního oboru, její postavení v systému věd.
2. Historický posun ve vnímání znevýhodněných jedinců a minorit: vývoj od defektu, vady ke dnešním konceptům specifických potřeb.
3. Státní politika podpory osob se zdravotním postižením. Významné právní normy a současná legislativa upravující postavení znevýhodněných osob v naší společnosti.
4. Problematika zaměstnávání znevýhodněných osob, jejich současné postavení na trhu práce v ČR.
5. Poradenství jako součást systému ucelené rehabilitace, východiska a cíle poradenské činnosti. Metody v poradenské práci, osobnost poradce. Poradenská zařízení a instituce.
6. Marginalizace v sociálních skupinách (potenciální zdroje na straně jedince a ve skupinové struktuře). Prevence a podpora marginalizovaných jedinců a skupin.
7. Týrané dítě – syndrom CAN – rizika pro vývoj chování, problematika prevence, intervence a podpory v edukačním kontextu.
8. Rodinný kontext postižení: postižený jedinec jako člen rodiny, rodičovství a sourozenectví ve vztahu k postiženému dítěti.
9. Pervazivní vývojové poruchy – typy syndromů, vznik a vývoj, možnosti působení pedagoga.
10. Mentální retardace – kategorie mentálních retardací, vznik a vývoj, možnosti vzdělavatelnosti, institucionální péče.
11. Sluchové postižení (typy, stupně, projevy, příčiny) a charakteristika speciálně pedagogických přístupů k osobám s postižením sluchu.
12. Zrakové postižení (typy, stupně, příčiny, projevy). Vývoj zrakově postiženého dítěte. Uveďte a charakterizujte speciálně pedagogický přístup k těmto osobám.
13. Narušení komunikační schopnosti. Druhy narušené komunikační schopnosti (příčiny, projevy, výskyt). Charakteristika speciálně pedagogických přístupů k osobám s jednotlivými typy narušené komunikační schopnosti.
14. Tělesné postižení a zdravotní znevýhodnění. Faktory ovlivňující úspěšnost osoby se zdravotním postižením. Využitelné vzdělávací, rehabilitační a kompenzační pomůcky. Začleňování do společnosti. Charakterizujte speciálně pedagogický přístup k těmto osobám.
15. Specifické poruchy učení (druhy poruch, etiologie, projevy). Systém péče a podpora osob se SPU.
16. Etopedie a její vývoj v systému speciální pedagogiky, odlišnosti etopedie od ostatních speciálně pedagogických disciplín.
17. Gerontopedagogika, východiska, socioedukativní intervence ve stáří, ohrožení a znevýhodnění seniorů, aktivizace seniorů.
18. Institut ústavní a ochranné výchovy - charakter ústavní a rodinné péče – odlišnosti, aplikace, zákonná opora a právní odpovědnost za výchovu dětí v náhradní rodinné péči, institucionální náhradní rodinná péče.
19. Poruchy chování spojené s problémy v pozornosti – ADD, ADHD.
20. Probace a mediace u mladistvých a mladých dospělých.

(4) Student si vylosuje jeden okruh.

(5) Čas trvání zkoušky je maximálně 15 minut. Student předloží seznam prostudované literatury. Komise může pokládat doplňující otázky k tématu, k doporučené a

prostudované literatuře. Výsledky zkoušky jsou vyhlášeny bezprostředně po ukončení SZZ.

Čl. 6

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QZB3 Činnost a řízení bezpečnostních služeb

(1) Do zkoušky ústí tyto povinně volitelné předměty.

KPE/SVAK1 Trestní právo hmotné

KPE/ SVAK2 Kriminalistika

KPE/ SVAK3 Řízení a manažerské dovednosti

KPE/ SVAK4 Trestní právo procesní

KPE/ SVAK5 Kriminologie

KPE/ SVAK6 Forenzní psychologie

KPE/ SVAK7 Občanské právo

KPE/ SVAK8 Vybrané zákonné úpravy

KPE/ SVAK9 Kriminalita mládeže a její prevence

KPE/ SVAK0 Reflexívní praxe II

(2) Zkouška má ústní formu. Čas určený na přípravu je přibližně 15 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí dané problematiky, výkon je hodnocený jednou známkou. Výkon hodnotí komise podle úrovně prokázaných znalostí, schopnosti posuzovat problematiku v kontextu oboru a prakticky aplikovat.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. a) Pojem, prameny a zásady trestního práva hmotného
 b) Předmět, metoda a systém kriminalistiky
 c) Pojem kriminologie
2. a) Systematika trestního práva hmotného, struktura norem trestního práva hmotného, výklad trestních zákonů a analogie v trestním právu hmotném
 b) Postavení kriminalistiky v systému věd a vztah k jiným vědám
 c) Předmět a úkoly kriminologie
3. a) Základy trestní odpovědnosti, pojem, druhy trestného činu
 b) Způsob páchaní trestného činu
 c) Kriminologie a ostatní kriminální vědy
4. a) Skutková podstata trestného činu - pojem, třídění skutkových podstat trestného činu
 b) Kriminalistická stopa, obecné zákonitosti vzniku stop, zkoumání stop
 c) Pojem pachatele trestného činu
5. a) Objekt a objektivní stránka trestného činu
 b) Kriminalistická identifikace, pojem, cíl a její využití
 c) Pojem, předmět viktimologie
6. a) Subjekt a subjektivní stránka trestného činu
 b) Kriminalistické metody identifikačního zkoumání osob, portrét osoby
 c) Typologie pachatelů trestného činu

7.
 - a) Okolnosti vylučující protiprávnost
 - b) Kriminalistická antropologie
 - c) Zařazení viktimalogie v systému věd
8.
 - a) Vývojová stadia trestného činu
 - b) Kriminalistická daktyloskopická zkoumání, zjišťování, zajištění, zkoumání a využití stop
 - c) Viktimnost, viktimizace, újma způsobená oběti
9.
 - a) Trestná součinnost a účastenství, mnohost trestné činnosti
 - b) Kriminalistická biologická zkoumání, stopy a jejich zkoumání
 - c) Pojem reviktimalizace, vulnerabilita oběti
10.
 - a) Zánik trestnosti, tresty a ochranná opatření
 - b) Kriminalistická zkoumání ručního písma, zkoumání listin a dokumentů
 - c) Typologie obětí
11.
 - a) Pojem, prameny trestního práva procesního, účel trestního řízení a trestního práva procesního, analogie v trestním právu procesním
 - b) Kriminalistická odorologická zkoumání, jejich využití v policejní činnosti
 - c) Význam viktimalogie pro trestní právo hmotné a trestní právo procesní
12.
 - a) Působnost trestního rádu, pojem, význam a systém zásad trestního řízení
 - b) Kriminalistická trasologická zkoumání, zajištění, zkoumání a využití stop
 - c) Kriminalita mladistvých pachatelů
13.
 - a) Subjekty a strany trestního řízení, policejní orgány
 - b) Kriminalistické metody identifikačního zkoumání věcí (balistická a mechanoskopická zkoumání)
 - c) Delikvence nezletilých, její zvláštnosti
14.
 - a) Procesní postavení osoby, proti níž se vede trestní řízení, osoba poškozeného, zúčastněná osoba
 - b) Kriminalistická dokumentace, formy a základní zásady
 - c) Sociální prevence kriminality
15.
 - a) Procesní úkony - úkony trestního řízení, druhy procesních úkonů
 - b) Kriminalistické verze, jejich tvorba a prověřování
 - c) Situační prevence kriminality
16.
 - a) Zajištění osob a věcí
 - b) Ohledání místa činu a jeho dokumentace
 - c) Viktimologická prevence
17.
 - a) Dokazování, důkazní prostředky
 - b) Výslech, fáze výslechu a jeho dokumentace
 - c) Prevence primární, sekundární, terciární
18.
 - a) Stadia trestního řízení, přípravné řízení
 - b) Rekognice, druhy a způsoby provedení
 - c) Zvláštnosti násilné kriminality
19.
 - a) Dozor státního zástupce, obžaloba
 - b) Prověrka výpovědi na místě, konfrontace, kriminalistický experiment a rekonstrukce
 - c) Zvláštnosti sexuální kriminality

20. a) Řízení před soudem, předběžné projedná obžaloby, hlavní líčení, vykonávací řízení
b) Znalecká a odborná činnost
c) Návykové látky a kriminalita

(4) Student si vylosuje jeden okruh.

(5) Čas trvání zkoušky je maximálně 15 minut. Student předloží seznam prostudované literatury. Komise může pokládat doplňující otázky k tématu, k doporučené a prostudované literatuře. Výsledky zkoušky jsou vyhlášeny bezprostředně po ukončení SZZ.

Čl. 7

Zkouška z předmětu SZZ KPE/QZB5 Výchova a vzdělávací praxe

(1) Do zkoušky ústí tyto povinně volitelné předměty.

KPE/SVCK1 Výchova ke zdravému životnímu stylu

KPE/SVCK2 Vybrané otázky vzdělávání mládeže a dospělých

KPE/SVCK3 Základy pedagogiky volného času

KPE/SVCK4 Pedagogicko-psychologická diagnostika

KPE/SVCK5 Didaktika vzdělávání mládeže a dospělých

KPE/SVCK6 Aplikovaná pedagogika volného času

KPE/SVCK7 Práce s jedinci s rizikovým chováním

KPE/SVCK8 Pedagogicko-psychologická diagnostika II

KPE/SVCK9 Legislativní otázky vzdělávání

KPE/SVCK0 Zážitková pedagogika

KPE/SVCK11 Reflexívní praxe II

(2) Zkouška má ústní formu. Čas určený na přípravu je přibližně 15 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí dané problematiky, výkon je hodnocený jednou známkou. Výkon hodnotí komise podle úrovně prokázaných znalostí, schopnosti posuzovat problematiku v kontextu oboru a prakticky aplikovat.

(3) Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Lektor jako vzdělavatel dospělých.

Lektor a jeho dovednosti a kompetence. Jaké jsou role lektora při vzdělávání dospělých? Uveďte základní zákonitosti lektorské přípravy. Další vzdělavatelé dospělých.

2. Specifika vzdělávání dospělých.

Jaká jsou specifika vzdělávání dospělých? Diferencované a kritické přijímání poznatků. Dobrovolnost ve vzdělávání dospělých. Pozornost, myšlení a paměť vzdělávajících se dospělých.

3. Motivace dospělých ve vzdělávání.

Motivace a učení dospělých. Rozdíly ve vnitřní a vnější motivaci dospělých.

Motivační faktory dospělých. Jakým způsobem lze motivovat dospělé k dalšímu vzdělávání? V čem spatřujete rozdíly při motivování dětí a dospělých ke vzdělávání?

4. Vzdělávání dospělých.

Historie vzdělávání dospělých. Vysvětlete pojmy profesní, občanské a zájmové vzdělávání dospělých. Andragogika a její vztah k ostatním pedagogickým disciplínám.

5. Vyučovací metody při vzdělávání dospělých.

Klasifikace vyučovacích metod používaných při vzdělávání dospělých. Uveďte příklady metod monologických, dialogických, projektových a problémových, metod skupinové práce a inscenačních.

6. Didaktická technika a pomůcky.

Didaktická technika a vybavení při lektorské práci. Uveďte příklady efektivního využití didaktických pomůcek při výuce a prezentaci.

7. Vzdělávání dospělých.

Podmínky efektivního vzdělávání dospělých. Uveďte možné výhody a překážky při vzdělávání dospělých. Vysvětlete pojmy normativita, receptivita a reflektivita.

8. Fáze didaktického procesu při vzdělávání dospělých.

Vysvětlete jednotlivé fáze didaktické procesu vzdělávání mládeže a dospělých: fáze motivační, expoziční, fixační, aplikační, diagnostická.

9. Projekt vzdělávací akce pro dospělé.

Projektování vzdělávací akce pro dospělé. Vyjmenujte jednotlivé fáze přípravy vzdělávací akce pro dospělé. Uveďte konkrétní příklady vzdělávacích akcí pro dospělé.

10. Celoživotní vzdělávání.

Co je celoživotní vzdělávání? Vysvětlete význam celoživotního vzdělávání a jeho roli v současné společnosti. Formální, neformální a informální výchova a vzdělávání.

11. Volný čas, různé pohledy na volný čas.

Definujte volný čas a volný čas dětí a mládeže. Jakým způsobem lze výchovně zhodnocovat volný čas dětí a mládeže? Vysvětlete ekonomický, sociologický, sociálněpsychologický, pedagogický, psychologický a zdravotně hygienický pohled na volný čas.

12. Historický vývoj volného času a výchovy a vzdělávání ve volném čase.

Popište historický vývoj způsobu trávení volného času a vznik a rozvoj zařízení pro volný čas v České republice. Jakým způsobem se měnilo pojetí výchovy ve volném čase v průběhu historického vývoje?

13. Cíle, funkce a obsah výchovy ve volném čase, požadavky na výchovu ve volném čase.

Které základní funkce plní výchova ve volném čase a co je jejich podstatou? Jak lze vymezit obsah výchovy ve volném čase? Jaké hlavní cíle si klade oblast výchovy ve volném čase, mimo vyučování? Jaké jsou principy a zásady pro realizaci výchovy ve volném čase?

14. Zájmové činnosti ve volném čase.

Definujte pojmy: zájem, zájmová činnost. Vymezte podrobně obsahové zaměření jednotlivých druhů zájmových činností. Zdůvodněte z hlediska vývojové psychologie odlišnost pojetí zájmové činnosti u žáků mladšího, středního a staršího školního věku.

15. Metody a organizační formy výchovy a vzdělávání ve volném čase.

Jaké metody a formy práce převažují při výchově a vzdělávání ve volném čase? Jaké jsou možnosti hodnocení – evaluace a autoevaluace ve volném čase? Jakým způsobem lze motivovat účastníky volnočasových aktivit?

16. Institucionální podmínky výchovy a vzdělávání ve volném čase.

Charakterizujte jednotlivé typy školských i ostatních zařízení, jejich poslání a

specifika. Charakterizujte nestátní neziskové organizace a jejich působení v oblasti volného času. Vysvětlete princip „nízkoprahovosti“.

17. Sdružování dětí a mládeže.

Charakterizujte základní vývojové tendenze ve sdružování dětí a mládeže v mezinárodním měřítku a v České republice. Jaké jsou hlavní způsoby sdružování dnešních dětí a mladých lidí v České republice? V čem spočívá význam a možnosti působení samosprávných struktur dětí a mládeže ve škole nebo v obci?

18. Výchova zážitkem.

Vysvětlete pojem výchova zážitkem. Charakterizujte zážitkovou pedagogiku. Popište možnosti využití výchovy zážitkem v oblasti volného času. Jaké jsou cíle zážitkových kurzů? Popište typy aktivit používaných na zážitkových kurzech. Vysvětlete způsoby využití zpětné vazby v zážitkových kurzech.

19. Pedagog volného času.

Jaké by měly být osobnostní charakteristiky a kompetence pedagoga volného času? Jaké legislativní požadavky jsou předpokladem pro výkon práce pedagoga volného času? Jaká jsou specifika komunikace a interakce ve výchově a vzdělávání ve volném čase?

20. Zdravý životní styl ve výchově a vzdělávání.

Na základě moderního pohledu na formování životního stylu (založeného na odborných, vědeckých poznatcích a zkušenostech při respektování osobnostních zvláštností) vysvětlete význam dostatku pohybu, zdravé výživy a korekce tělesné hmotnosti. Jakým způsobem lze rozvíjet schopnost odolávat stresu a relaxační dovednosti? Jakým způsobem využijete tyto poznatky při ovlivňování vlastního zdravotního stavu a při utváření pozitivního přístupu k otázkám zdraví klientů?

(4) Student si vylosuje jeden okruh.

(5) Čas trvání zkoušky je maximálně 15 minut. Student předloží seznam prostudované literatury. Komise může pokládat doplňující otázky k tématu, k doporučené a prostudované literatuře. Výsledky zkoušky jsou vyhlášeny bezprostředně po ukončení SZZ.

Část III.

Kvalifikační práce

Čl. 8

Obsahové a formální požadavky

- (1) Minimální a maximální rozsah bakalářské práce (vlastní text práce bez obsahu, seznamu literatury, příloh) je stanoven v zadání práce.
- (2) Formální požadavky na úpravu práce stanovuje čl. 20 odst. 9 opatření děkana.
- (3) Požadavky na úpravu citací a způsob uvedení bibliografických údajů stanovuje norma ČSN ISO 690, resp. APA.

(4) Kritéria hodnocení bakalářské práce jsou uvedena v příloze 1 této směrnice.

Čl. 9

Obhajoba bakalářské práce

- (1) Obhajoba bakalářské práce trvá přibližně 20 minut. Průběh obhajoby:
- a. Student komisi stručně (např. za pomocí prezentačních programů) představí cíl práce, strukturu práce, výsledky a přínos práce).
 - b. Komise se seznámí s posudky práce.
 - c. Student reaguje na případné připomínky a otázky uvedené v posudku.
 - d. Následuje diskuse k práci, členové SZZ komise mohou studentovi položit doplňující dotazy.
- (2) Hodnocení práce zahrnuje hodnocení obsažené v posudcích i hodnocení obhajoby před komisí SZZ. Výkon je hodnocen jednou známkou

Část IV.

Závěrečná ustanovení

Čl. 10

Závaznost, aplikovatelnost a výklad směrnice

- (1) Pravidla obsažená ve směrnici jsou závazná pro všechny, jichž se týkají, a to i pro vedoucího katedry. Změna v osobě vedoucího nemá na pravidla uvedená v této směrnici vliv.
- (2) Změny v pravidlech lze činit jen vydáním nové směrnice, a to postupem podle čl. 22 odst. 3 a 4 opatření děkana.
- (3) Vyjde-li najevo rozpor směrnice vedoucího katedry s některým opatřením děkana, proděkana, rektora, prorektora, vnitřním předpisem JU nebo PF nebo se zákonem, použije se přednostně ustanovení, které není obsaženo ve směrnici vedoucího katedry.
- (4) Výkladem směrnice je pověřen proděkan pro studium. Je-li to vhodné či nezbytné, vyžádá si před provedením výkladu stanovisko vedoucího katedry.

Čl. 11

Zrušující ustanovení

Zrušuje se směrnice vedoucí katedry pedagogiky a psychologie č. 6/2016.

Čl. 12

Účinnost

Tato směrnice nabývá účinnosti 1. 11. 2017.

V Českých Budějovicích 31. 10. 2017

Prof. PaedDr. Iva Stuchlíková, CSc.
vedoucí katedry pedagogiky a psychologie

Příloha 1

Kritéria hodnocení bakalářské práce

Pozn.: kritéria se hodnotí na čtyřstupňových škálách, jejichž krajní polohy jsou uvedeny u každého kritéria.

Obsahová úroveň práce

- formulace cílů: *cíle jsou jasně formulovány – cíle nejsou korektně formulovány*
- struktura práce odpovídá cílům: *zcela odpovídá – neodpovídá*
- jednotlivé části práce: *jsou pro celek podstatné – nejsou podstatné*
- teoretická a empirická část práce jsou: *provázané – neprovázané*
- naplnění cílů práce: *cíle práce naplněny – nenaplněny*

Způsob zpracování

- zvolené metodologické řešení: *odpovídá cílům práce – neodpovídá cílům práce*
- adekvátní použití výzkumných metod, metodických postupů:
zcela adekvátní – neadekvátní
- způsob prezentace problému/tématu: *přiměřený a jasný – neodpovídá typu práce, není srozumitelný*
- úroveň interpretace a diskuze k řešenému problému: *dostatečná – nedostatečná*
- propracovanost práce: *práce je ve všech svých částech přiměřeně propracovaná – některé části práce nejsou dostatečně dopracované, dokončené*

Práce se zdroji

- práce s odbornou literaturou výborná – nedostatečná (*neodpovídající*)
- aktuálnost použitých zdrojů: *zdroje jsou aktuální – zdroje nejsou aktuální*
- zahraniční zdroje: *práce obsahuje relevantní zahraniční zdroje – práce neobsahuje zahraniční zdroje*
- relevance a validita zdrojů: *relevantní – nerelevantní*
- citační norma: *zcela dodržena – nedodržena*

Jazyková úroveň práce:

- stylistická vyspělost: *odpovídá úrovni odborného stylu – neodpovídá požadované úrovni*
- gramatická úroveň: *neobsahuje gramatické chyby – obsahuje velké množství gramatických chyb*
- odborný jazyk: *používá výborně – nepoužívá*

Formální úroveň práce:

- rozsah práce: *odpovídá – neodpovídá stanoveným požadavkům*
- práce obsahuje požadované náležitosti: *obsahuje – neobsahuje*

- grafická úroveň práce: *vyhovující – nevyhovující*
- struktura a členění práce: *vyhovující – nevyhovující*